

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/96/2012
Identifikačné číslo spisu:	7012200349
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200349.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: O. H., narodený X. A. XXXX, bytom N. R. B., J. ul. č. XXX/XX proti odporkyni: Sociálna poisťovňa v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2012, č.k. 4Sd/14/2012-17, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2012, č.k. 4Sd/14/2012-17, p o t v r d z u j e .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14. mája 2012, č.k. 4Sd/14/2012-17, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie z 24. januára 2012 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok, pretože podľa záverov posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky Michalovce zo 16. januára 2012 nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %.

V odôvodnení uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa posudzovali posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Michalovciach a a Sociálnej poisťovne ústredia s vysunutým pracoviskom v Košiciach na základe nálezov z odborných lekárskech vyšetrení, ktorí došli k zhodnému záveru, že zdravotné postihnutie navrhovateľa neznižuje jeho pracovnú schopnosť natoľko, aby podľa § 71 ods. 1 zákon o sociálnom poistení bol invalidný. Navrhovateľ v súdnom konaní nepredložil žiadne nové nálezy, ktoré by neboli známe posudkovým lekárom sociálneho poistenia, preto preskúmané rozhodnutie odporkyne potvrdil ako zodpovedajúce zákonu. Neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP.

Proti rozsudku krajského soudu podal navrhovatel včas odvolání a žádal ho zrušit. Uvedl, že po první raz se jeho choroba objevila v roce 2009, když byl na misi v Afganistane. Následně byl prepustený z služobního poměru, byl mu odňatý vodičský průkaz a tato skutečnost mu značně sťažila možnost najít zaměstnání. Uvedl, že jako bývalý zaměstnanec státní služby nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Podľa § 71 ods. 3 a ods. 4 zákona o sociálnom poistení pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa hodnotila naposledy MUDr. Z. T. posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach 28. marca 2012. Po zhodnotení zdravotnej dokumentácie aj lekárskeho správ predložených navrhovateľom (prepúšťacia správa z hospitalizácie z Neurologickej kliniky v Ružomberku od 24. novembra 2009 do 4. decembra 2009, nález z kontrolného neurologického vyšetrenia z 8. marca 2011, z 23. novembra 2011, nález zo psychiatrického vyšetrenia z 1. decembra 2011 a zo psychologického vyšetrenia z 29. novembra 2011) v lekárskom posudku zospela k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú choroby nervového systému zaradené v kapitole VI., oddiel A, položka 4, písm. a/ prílohy 4 zákona o sociálnom poistení. Mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať v porovnaní so zdravou fyzickou osobou zárobkovú činnosť posudková lekárka sociálneho poistenia určila v rozsahu 20 %, teda v hornej hranici z možného rozpätia 10 % - 20 %.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že zdravotný stav navrhovateľa ako i miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť boli zistené a posúdené na základe dostatočných zdravotných podkladov po osobnom vyšetrení navrhovateľa a o odbornej úrovni a osobnej nezáujatosti posudkových lekárov súd nemal dôvod pochybovať. Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepredložil žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo také hodnotenie jeho zdravotného stavu, ktoré by bolo v rozpore s hodnotením posudkových lekárov sociálneho poistenia. Na základe aktuálnych nálezov odborných vyšetrení považoval odvolací súd posudky za logické a presvedčivo odôvodňujúce záver o iba 20 % celkovej miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení preto navrhovateľ nespĺňa podmienky pre vznik nároku na invalidný dôchodok.

K námietkam navrhovateľa odvolací súd poznamenáva, že posudková činnosť podľa § 153 zákona o

sociálnom poistení je zverená posudkovým lekárom sociálneho poistenia, ktorí posudzujú zdravotný stav poistenca na základe jednak svojho vyšetrenia, ale najmä zo zdravotnej dokumentácie, ktorá je im predložená poistencom. V konaní o invalidný dôchodok preto bol navrhovateľ povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Úlohou súdov podľa piatej časti tretej hlavy OSP je zistiť, či posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia sú logické a či presvedčivo objasňujú záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí, ktorý je podkladom pre určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Odvolací súd v prejednávanej veci nemal dôvod pochybovať ani o ich vecnej správnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd ešte poznamenáva, že ak by v budúcnosti došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa, môže opätovne požiadať odporkyňu o priznanie invalidného dôchodku. Súčasne k námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní uvádza, že navrhovateľ za splnenia príslušných podmienok uvedených v zákone č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov môže požiadať o poskytnutie pomoci v hmotnej núdzi.

V prejednávanej veci navrhovateľ nebol úspešný, preto odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Úspešná odporkyňa zo zákona nemá právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.